

neko drobno lisičko, in da bi bi starašina pri tem opraviu, kar bilo res, in tudi nikdar ne bode vedno bil, in tudi zanaprej bodem iskreni prijatelj le takim slovenskim časnikom, kateri pridejo iz krščanskega domoljubnega peresa, kakor je n. pr. „Slov. Gospodar“, kateri list uže čitam 5 let, in še nikdar mi ni kaj nepovoljnega donesel, vže vselej komaj pričakujem nedelje, da list na pošti dobim, iz katerega izvem kar se po naši mili domovini godi, kakor tudi po drugih delih sveta. Toraj Vam gospod dopisnik iz Stavenšinjec svetujem, pišite vselej le to, kar bodele znali, da je gotovo resnično, tedaj Vam besedice „bojda“ ne bode treba rabiti.

Ivan Duh.

Od sv. Urbana pri Ptujih. (Požar.) Ko je leto 1882 že slovo jemalo, so se še na dveh krajih v sv. Urbanski fari prav velike nesreče prigodile. Na den sv. Janeza ob 1/6. zjutraj je zgorelo pohištvo Antona Rašl-na po domače Županovi v Janeževcih. Mož je ravno odišel iz doma, ljudi ni bilo kmalo dovolj na pomoč, in zgorela je krava, telica in dve svinji. Še veliko nevarnejši požar pa je bil na starega leta den ravno pri cerkvi sv. Urbana. Ob 1/6. zjutraj se je vnelo po nekaki še dozdej neznani nesreči pohištvo udove Terezije Muršec, ter je v kratkem popolnoma pogorelo. Ogenj je tudi pokončal sosedni hram udove Bezjak. Hiša gospoda Franca Simoniča je bila v veliki nevarnosti; le velika obramba je hram obvarovala pred pokončanjem, čeravno je škoda zdatna, ker je plamen sosednjega hrama pokončal okna in duri. Na srečo je bilo že veliko ljudi zbranih k službi božji, kateri so hitro na pomoč hiteli. Take nesreče so tem večje, ker o tem času požar ne pokonča samo pohištva, temuč tudi ves živžev za ljudi in živali. Ljudje bodite pazljivi!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni zbor začne 15. t. m. zborovati in je zlegano od liberalcev, da bode letos razpuščen ter nove volitve razpisane. Ta želja se jim ne izpolni. Marveč državni zbor bode še letos celo leto in drugo do polovice zboroval. Med tem sklene še marsikaj ljudstvu v korist in prenaredi na Českem kupčijske zbornice tako, da bodo Čehi pridobili najmanje 4 sedeže. Slovani v Šlezkem se močno prebujajo. Prajzi so mislili skoz Šlezijo in Moravsko napraviti nemšk most do Dunaja pa se jim ne posreči. Šlezikanje tirjajo popolno jednakopravnost, materinski jezik v ljudskih šolah, slovansko učiteljske in gimnazije. — V gospodsko zbornico bode baje tudi tržaški c. k. namestnik Depretis pozvan in česki kanonik Stule. — Za nesrečno Tirolsko so nabrali 639.329 fl. Za Koroško po vlada namerava nekaj več sto-

da se popravi struga Dravi in Zili. — V še ni bolje, lahani so drzni kakor poprej, ter so pri volitvi za mestni zastop zopet zmagali. Dokler bode Depretis tam ne bode drugače. Ogerski državni zbor v Budimpešti začne delati postavo zoper oderuhe ali lihvarje; to je silno potrebno; Medžimurje so Magjari vzeli Hrvatom in podredili ogerskemu ministerstvu, sedaj hočejo ta lepi kos zemlje odeepiti še od Zagrebske nadškofije. — Starčević in nekaj dijakov njegove stranke je v Pariz telegrafiralo in najavilo svojo žalost o smrti Gambettovej; jednako delali so tudi Mladočehi. — Fml. Jovanović je baje v Zadru ukazal, da c. k. namestnija dalmatinska ne sprejema ne italijanskih pa ne slovanskih vlog, ampak samo nemške. To bode vse prebivalstvo razjarilo, ker Nemcev tam sploh ni.

Vnanje države. Francozom je smrt vzela dva moža, na katera so se mnogo zanašali, če bi se z Nemčijo kedaj zgrabili. Pokopali so Gambetto in najboljšega generala, slavnega Chanzija. Obadva sta naglo in nepričakovano smrt storila. Pravijo, da Bismarku celó smrt pomaga. — Revščina in nesreča vsled povodnji na Nemškem mora uže velika biti, ker je celo nemški cesar v svojo mošnjo segnul in 600.000 mark t. j. 300.000 fl. revežem daroval, kar sicer ni njegova navada. — Italijani še vedno razsajajo zoper nas, ker smo Oberdanka obesili. V Rimu je nek krojač v grofa Paara, ki je naš poslanik pri papeži, kamen pognal, ko se je ta od sv. očeta peljal domov, in drug capin je v grof Paarovo palačo 4krat iz revolverja ustrelil pa sreča, da ni nikogar zadel. Podobno rogovilijo zoper Avstrijance po vseh mestih. — Tripol bi Italijani Turkom radi vzeli in iščejo preprirov, jihov konzul je toraj hotel v trdnjavo brez vstopnice pa je bil od straže zadržan; jezen vzame bič in pretepe vojaka; turški sultan tirja sedaj od italijanske vlade zadostenja. — Srbski kralj je ukazal zlate kovati, ki bodo imenovani Milandor, kakor so Francozi imeli Napoleondore (zlati Milan, zlati Napoleoni). — Rusi zbirajo vojakov okolo Karsa in Batuma, da udarijo v Armenijo, kder so ljudje s turškim nasilstvom hudo nezadovoljni.

Za poduk in kratek čas.

Ženitvanski obredi.

(V okoličih Slovensko-bistriški.)

Kedar se samci ali samice hočejo ženiti, pošljejo kakega zgovornega moža kako sredo ali saboto svatovat zgodaj v jutru. Ko v hišo stopi, pozdravi domače s starim krščanskim pozdravom, rekoč: „Hvaljen bodi Jezus Kristus; dobro jutro vam Bog daj. Oglasil sem se danes pri vas. Zvedel sem, da imate za prodati ru-

meno pšenico pa pitane voličke. — Bodemo o teh rečeh nekoliko pogovarjali in če mogo in nam vsemovoljno, tudi porazumeli. Pot hoče zvedeti od starišev ali oskrbnikov samca (samice), če dovolijo in če sam (sama) hoče prostovoljno se zaročiti.

Če dobi povoljni odgovor, pride ta mož (starašina) s prihodnjim zaročencem, da se porazumejo in zaroko imajo pozno zvečer. Ženih in nevesta sežeta si v roke, starašina jima v znamenje stanovitne volje z glažkom vina po rokah polije z besedami: Bog daj srečo i. t. d. Tedaj pa fanti zunaj pod okni zajuckajo ali zavriskajo po trikrat.

Potem imajo priprave za gostovanje. Grejo tudi h notarju juterne delat. Ko nastopi predvečer, pridejo godci na dom ženiha in — če je moč — tudi neveste, da zagodejo „krancelpint“. Zgodnjo jutro že pride starašina z ženihi in družbo pred vrata doma nevestinega in začne klicati:

„Hvaljen bodi Jezus Kristus, dobro jutro nam vsem Bog daj; Bog bodi z nami in z našim duhom. Podali smo se danes — pred zorom — na to pot, kakor nekdanji mladi Tobija. Bil je ta zelo bogaboječ mladenič. Zato mu je Bog poslal svojega arhangela Rafaela za varha, vodjo in govornika. Tako sem tudi jaz prišel s tem mladenčkom in to družbo pred vrata vaše poštene hiše in kličem: (prvemu), da si morebiti prebirate rumeno pšenico ali zlate, pustite to vse na stran in dajte nam tak odgovor, da bodemo tako veseli in zadovoljni, kakor sta bila stari in mladi Tobija. Sedaj godci k prvemu zagodejo.

Ko se je mladi Tobija vrnil proti domu svojega očeta, peljal je s seboj Saro, zalo Raguelovo hčer, in nosil dolžno pismo, tudi ribji žolč, s katerim je doma svojemu slepemu očetu pogled odprl. Obravnal je vse to sv. arhangel Rafael.

Da bi se podobni naš namen dosegel, kličem h drugemu: da si morebiti obranavate te ali one opravke, kakor družino h molitvi, potem h opravkom opominjate, pustite to zdaj vse na stran, in dajte nam tak odgovor, da bodemo tako veseli, kakor so bili Izraelci, ko jih je Mojzes iz pod oblasti kralja Faraona s čudeži odpeljal in rešil, ko jih je skoz rudeče morje prepeljal, ko so bili v puščavi z mano nahranjeni in zdravo vodo napojeni, najbolje pa, ko so bili tako čudovito v obljubljeni deželi vpeljani. Sedaj godci zagodejo k drugemu.

Kakor sta bila Marija in Jožef in vsi pobožni svatje na ženitnini v Kani na Galilejskem čudodelnega Jezusa veseli, ko jim je prvi veliki čudež storil, ter z vodo napolnjene kamnate vrče v vino spremenil, tako bodemo tudi mi zadovoljni in veseli, če nam boste dovolili ta naš namen doseči.

h tretjemu: hišni oče — gos-
tarašina, da si morebiti imata
potrebnih opravkov, pa bodite
toliko blage volje, in nam dajte tak odgovor,
da bodemo tako zadovoljni in veseli, kakor je
bila sveta družina: Jezus, Marija in Jožef s
pobožnimi svati na ženitnini v Kani na Gali-
lejskem. Godci zagodejo k tretjemu.

Potem notrajni starašina vpraša zvonaj-
nega, i kakšen odgovor želita od nas?

Zunajni starašina odgovori: hodila sva s
tem mladenčkom pred 14 dnevi tukaj, in videla
v vašem vrtu mnogo zalih in dišečih rožič
(cvetlic), pa ena se mu je najbolje dopadla, po-
nižnega in čednega duha kot vijolica, obdar-
jena s kršanskimi čednostmi in vednostmi, to želimo
od vas, hišni oče, gospodar in oče starašina, da
bi vam bila blaga volja, jo nam izročiti, v zna-
menje sreče in blagovolnosti z glažkom vina in
rožmarinom v roki.

Tedaj notrajni vrata odprejo in potisnejo
vun kakšno našemano baburo, katero zunajni
starašina godcem izroči in reče:

Dobra je ta, pa še za drugo se priporo-
čimo.

Potem pošljejo drugo žensko vun. Zunajni
starašina jo v svojo družbo vzame in še nago-
varja za drugo.

Potem pripeljajo vun „kranceljunfravo“. Starašina se zahvali za njo, in izroči „praufürerju“.

Potem še zopet nagovarja in zdaj se vrata
odprejo in stopi vun nevesta, z glažkom vina
in rožmarinom v roki, in da glaž vina ženihi.
Ženih vino okusi, ga da starašini, starašina pa
s tem glažkom vina tako napije in nagovori:
napijem najpoprej na slavo in čast trojedinemu
Bogu — na čast preblagi Mariji Devici, vsem
zvoljenim svetnikom božjim v nebesih, na stano-
vitno srečo, zdravje in blagi stan našima ženihi
nevesti, da bi živela v vedni sreči, zdravji in
zadovoljnosti do sivoglave starosti, in milosti
božji zdaj v življenji in poznej po smrti.

Napijem tudi celej naši družbi (kompaniji),
da bi bili vsi enkrat po smrti povabljeni na
ženitovanje pred tron božjega jagnjeta, da bi
z Marijo in vsemi izvoljenimi Boga čestili na
večne čase.

Potem grejo sprejeti od očeta hišnega gos-
podarja v hišo, in so pri zajutruku, potem spre-
mijo ženiha in nevesto v cerkev k poroki. V
cerkvi so najboljše primerne knjige „Mnemosinon
Slavicum in Drobtinice, kder se najdejo pri-
merne pesmi itd. (Konec prih.)

Smešnica 2. V bližnjem Prekmurskem je
peljal nek kmet občinskega notara, rihtarja in
še sirotinskega „tutora“ po nekem pravilu k
sodnji, in ko drdrajo vedno po jedni vesi, je
mного veških otrok začelo za njimi bežati, in
se jim za voz loviti. Kmet to zapazivši, se jezen

nazad obrne in reče: „No,
mi za voz lovite, ne vidite, ka že tri perjam.
J. G.

Razne stvari.

(Na Vranskem) bila je v nedeljo tom-bola v čitalničnih prostorih, ki je vrgla 113 fl. 62 kr. dohodkov za uboge šolske otroke. Slava in hvala!

(Celjanko) je menda uže sram bilo sta-rega imena: „Cillier Zeitung“ ter se glasi sedaj: „Deutsche Wacht“, celjski meščani jej pa baje pravijo „Cillier Nachtwächterin“. Papir, tisk, Rakusch, komedijant Besozzi in psovanje na Slovence je pa pri starem ostalo.

(Sreček za tržaško razstavo) izdali so preveč, še 2.000.000 jih imajo neprodanih; zato so izžrebanje od 5. januarja odložili do 18. februarja.

(Celjskega lisjaka) porivajo med ljudi kakor da bi vsi nemškutarji znoreli pa vkljub temu se malokdo nanj naroči. Tako se nam iz Hajdine poroča, da je nekdo hopenil v lisjakov koš, ne zmeneč se za to, da dela Slovincem sramoto.

(Strašno povodenj) imajo na Ogerskem, mesto Gjur (Raab) je poplavljen, pokopališče razdjano, da truge z mrličii proti Donavu pla-vajo.

(V Doberno) so poslali milostljivi knez in škof 45 fl., da se 9 največjim ubožcem raz-delijo na den Jihove 20letnice. Bog plati!

(Iz Jamovice) se nam piše, da je št. Iljski župan podpisal smrdljivo Mihaličevo proš-njo, da Lohningerjev oskrbnik „lisjake“ ljudem ponuja, da pa so narodnjaki v Mislinji podpi-sali slovensko prošnjo in državnega poslanca barona Goedeln in deželnega poslanca g. dr. Šuca imenovali za častna srenjčana. Več pri-hodnjič.

(Poštni uradniki) so dobili ukaz, da morajo vse izkaznice za poštno hranilnico slo-venski pisati, če jih tisti, ki hoče denarje vlo-žiti, slovenski nagovori in tako zahteva.

(Berilo o trtni uši) in vsploh o vi-nogradskih škodljivcih nahaja se tudi v knjigi, ki jo je lani izdala družba sv. Mohara pod naslovom: „Naše škodljive živali.“ Tam poglej stran 323.

(Č. g. Matija Majar) slavnoznani bu-ditelj narodni, velezaslužni starosta slovenskih pisateljev in jezikoslovcev se, kakor smo zve-deli, kot popolnoma slep starček, nahaja v ve-likej siročini. Rojen 7. februarja 1809 v Bor-ljanah na Koroškem, duhovnik od 31. julija 1836, sedaj kot dosluženi župnik živi blizu Ce-lovca. Kdor mu zamore in hoče s kakšnim da-rom pomagati, naj pošlje naravnost v Celovec (Klagenfurt, Kreuzberg).

(Kres) objavlja v 1. zvezku sledeče:
Ljuberanci, Na moči, Milko Vogrin, Na planini, Popotni spomini, Moja pesen, V širni prosti svet, Ulrih vitez žlahni Lichtenstein, Epiške indijske pripovedke in pravljice, Nekaj drobtinic o Stanku Vrazu, Kako so stari narodi mrtve pokapali, Razne malenkosti, Gašpar Rojko, Drobnosti. Kres velja za celo leto 4 fl., za pol leta 2 fl. Po knjigarnah snopič 40 kr.

(Za Mir) so mariborski domoljubi nabrali 31 fl. G. dr. Pajek je k temu uspehu pomagal s tem, da jim je v izbornej besedi razlagal o narodnih pesmah koroških Slovencev. Hvala in slava.

(Ljubljanskj Zvon) ima v 1. zvezku: Čas, Brodnik, Cyclamen, Ajdovski gradec, Spomini na jutrove dežele, Bajke in povesti o Gorjancih, V drugi strugi, Pismo, Smrt carja Samuela, Zvonjenje, Kislo grozdje, Naše obzorje, Slovenske naselbine po Furlanskem, Slovo, Fra Gregorio, Slovenska književnost, Paul Wiener, Slovenski Glasnik. List velja 4 fl. 60 kr. na leto, 2 fl. 30 kr. na pol leta 1 fl. 15 kr. na pol leta, 1 fl. 15 kr. na četrt leta. List je krasen in zanimiv.

(Ropar.) Tomaž Lampe iz Kranjskega je na stezi med Zagorjem in Repošem 10letnega sinka Jere Bradačeve iz Trbovelj prejel, na tla sunil in 10 kr. vropal. Roparja uže imajo pod ključem.

(Iz kolomajil) se je vlak železniški med Ponkvo in Poličanami, pa se ni zgodila nobena večja nesreča.

(Na pošti) ni smelo pismo za marko 5 kr. teže biti od 15 gramov, sedaj sme 20 gramov težko biti.

(Slovenski neznajo) nekateri poštni uradniki v Mariboru, ker ne vedó, kje je Kozje (Drachenburg), ter dotičnih pisem ljudem nazaj mečejo.

(Pri Oseku) na Hrvatskem so tolovaji vozače z ostrupljenim vinom napajali, omam-ljene z vozov metali in potem voze in vprego ropali. Dva tolovaja so uže ugrabili.

Listič uredništva: Hvala gg. dopisateljem za dopise, pripovedke, potopise, članke, smešnice, vsa pride hitrej ko mogoče na vrsto. G. Farkaš v Il. Vaša zahvalnica prihodujič.

Loterijne številke:

V Trstu 5. januarja 1883: 32, 13, 60, 69, 64.
V Linci „ „ 34, 1, 54, 69, 15.
Prihodnje srečkanje: 20. januarja 1883.

Veliko trombljo ali pompardon,

še celo novi, ki je stal 47 gold. ima na prodaj Lovro Prenholz p. d. Šmagaj pri sv. Lovrenci v Slov. goric. in terja samo 10 gld.